

СЛОВО РЕДАКТОРА

Дорогі читачі,

після тривалої перерви, що пов'язано із початком в 2022 році широкомасштабної війни росії проти України, ми відновлюємо наш журнал «Українське релігієзнавство». Це стало можливим завдяки нашим воїнам, які захищають нас, створюючи умови для наукової роботи. Серед тих воїнів є і релігієзнавці. Перш за все це Олексій Титаренко, який загинув 7 травня 2023 року. Це його дружина Віта Титаренко, Саїд Ісмагілов, Руслан Халіков, Георгій Филипович, Славко Агеєв, Дмитро Горевой, Євгеній Титомир, Тарас Круковський, Ігор Овсянніков, Юрій Павлович Чорноморець, може й інші, про кого я не знаю, але які служать в ЗСУ чи Азові або активно волонтерять.

Скажете, що зараз не до науки. Але є різні фронти. Наш фронт – зберегти релігієзнавство як науку, підтримати релігієзнавців, укріпити зв'язки науковців різних поколінь. Наука для багатьох із нас в цей кризовий період стала тим рятувальним кругом, який дозволяє подолати пост-травматичний синдром, бо занурює нас в інтелектуальну працю, в звичні довоєнні обставини, що надає можливість підтримати і себе, і своїх колег.

Я безмежно вдячний тим, хто відгукнувся на заклик відновлення журналу: і авторам, і членам редколегії, і технічним працівникам. Передаючи справу журналу в руки видавничого дому «Гельветіка», сподіваємося на довгу і плідну співпрацю, яка завершить наш шлях до визнання МОНОм Україною фаховості журналу категорії «Б».

Цей 95-й номер збирали толокою, хто що міг надати – щось із минулих номерів, щось надактуальне в часі війни. Як завжди, вималювалися і рубрики в журналі.

Відкриває цей номер стаття теоретичного характеру відомих науковиць: Алли Арістової, яка знайомить нас із академічною полемікою щодо ролі релігії у третій світовій війні, в співавторстві Людмили Филипович і Віти Титаренко роздуми про методологічні засади релігієзнавчого дослідження релігійних меншин, Людмили Гридковець про особливості кризового релігійного розвитку людини в парадигмі християнської психології.

Розділ історичний в цьому числі УР представлений статтями Іллі Луковенка, Тетяни Гаврилюк і Михайла Мурашкіна. Тематично вони дуже різні, але повідомляють про історію постання і функціонування різних конфесій та релігійних ідей.

Про сучасність в релігійному житті читаємо в статті Славка Агеєва, який пропонує цікавий матеріал про нову релігію матрицизм, та Ольги Недавньої, яка дослідила сакральні «місця сили» в сьогоденному Києві.

У спеціальній рубриці «Постаті релігії і релігієзнавства» розміщена стаття Анатолія Колодного про Тараса Шевченка до його 210-ї річниці з дня народження і стаття Оксани Горкуши про А. Колодного до його 85-літнього ювілею. Авторські оцінки, глибокий аналіз дає можливість краще зрозуміти специфіку української релігійності і української науковості.

Завершує номер пізнавальна рецензія нашого колеги з Харкова Павла Єремєєва на видану в 2020 р. в Уппсальському університеті монографію професора факультету теології Магнуса Ландберга «Власний Папа: Ель-Пальмар-де-Троя та Пальмаріанська Церква».

Бажаю всім нам інтелектуального ентузіазму від знайомства з текстами, які писали наші колеги і дбайливо підготували до друку відповідальні за випуск Людмила Филипович і Ганна Кулагіна-Стадніченко.

Професор Анатолій Колодний